atone és Montanara évfordulatnapja 22
hogy a toscaniaiak a csata mezőn halá-
rulva az esküszegő király által (resper-
iben bizának. Curtatonetól Montanaráig
sak a monarchiáért hullott a vér. O n t-
o s t m u g u n k é r t!
zdjünk a köztársaságért, mely az egye-
ányforma, mely egy népet szerencséssé
s ti katonák emlékezzetek meg, hogy ti
i vagytok és a néphez kell fordulnotok,
már kenyere nincs. Nem kell többé fe-
anem tettek! Fegyverre, torlaszokra fel!
i a haláltól nem fél, mindig győzni fog.
Aláirva: A forradalmi bizottmány.

Legujabb.

P e s t, jun. 8. A „P. Lloyd" szerint ő
ogadta H o l l á n államtitkár és F a k h
tanácsos lemondását, mit a hivatalos
legközelebb fog közleni. — Bizonyos,
ábi érsekké M i h a l o v i c s József csa-
eletbeli kanonok fog kineveztetni.
P e s t, jun. 8. **Az országos hon-
ülés** tagjai értekezletet tartottak ked-
án. Ebből itélve a szerdai nagygyülés
ég mély sajnálkozását fejezi ki az or-
és eljárása fölött a honvédügyben. A hon-
áz kérdése közmegnyugvásra fog meg-
A bihari javaslat azonban és azon nézet,
alkalomból a régi és uj honvédség közötti
éles fejtegetés alá veendőnek tekinti, ke-
tnek a kisebbségben maradásra. Az előz-
ől itélve higgadt szép tanácskozást vár-

B e l g r á d, jun. 5. A hivatalos „Je-
jelenti, hogy Szerbia határközlekedési
t kötött Romániával. Ugyanazon állam-
szerződés megkötése is közel kilátásban
eskedelmi szerződés megkötése iránt
z alkudozások Bukaresttel.
P á r i s, jun. 7. Tegnap a fontaine-
dőben roppant égés volt, melynek foly-
ectar erdő égett el.
G e n u a, jun. 7. Egy 25 főből álló
isánál a vasuton csinyt kisérlett meg;
alommal azok a vasuti tisztviselőkkel
entek.
G e n f, jun. 7. Az előkelőbb munkások
népgyülekezetet hivtak egybe, hogy a
mestereinek elhatározására egy eclatans
atióval válaszoljanak. Holnapra komoly
ektől tartanak.
F l ó r e n c z, jun. 7. A Livornóban el-
al a hatóságok a fölkelésre vonatkozó
Mazzinitól eredő leveleket találtak.

Közgazdászat.

reczen, jun. 7-én. Középár mérőnkint:
. kétszeres 3.40, rozs 2.65, árpa 2.40,
. tengeri 3.15, köles 3.40, kása 4.80,
rgonya 2 ft. 1 mázsa szalonna 27—29 ft
háj 32—34 ft.
aromvásár igen csekély volt.
járásunk folyvást kedvező.

sde, jun. 8. Cs. arany 5. 79. ezüst 120.—

zerk. s kiadótulajd. **Oláh Károly.**

esztőtárs: **Borostyáni Nándor.**

...vül mindenre használható
1300 □öl helyiség
szabad kézből eladó; érte-
kezhetni szél-utcza 2480.
sz. a. tulajdonos **Bihari**
Jánossal.
20(13—

167-dik árjegyzék
az „István" gőzmalom gyártmányairól.
Debreczenben költségmentesen,
készpénzfizetés mellett o. é.ben, kö-
telezettség nélkül).

Ingyen zsákkal.

	frt.	kr
A. Asztali dara nagy szemü	14	40
B. Ugyanaz apró szemü —	14	40
C. Dara középszerü — —	13	40
0. Királyliszt — — — —	14	20
1. Lángliszt — — — —	13	40
2. Montliszt — — — —	13	—
3. Zsemlyeliszt különös —	12	60
4. Ugyanaz — — — —	12	20
5. Fehér kenyérliszt I. rendü	11	—
6. Ugyanaz II. rendü — —	9	—
7. Barna kenyérliszt I. rendü	8	—
8. Barna kenyérliszt II. rendü	7	20
Rozsliszt I. rendü — —	—	—
Rozsliszt II. rendü — —	—	—
00. Árpakása — — — —	17	—
0. Árpakása — — — —	15	—
1. Árpakása — — — —	11	—
2. Árpakása — — — —	9	—
3. Árpakása — — — —	8	—
Árpadara — — — —	10	—

Zsák nélkül.

Lábliszt — — — —	4	20
Korpa — — — —	2	20
Árpaliszt — — — —	4	40
Simaőrlés mázsánként	—	80
Darálás „	—	40

A buza- és rozs-készitmények eladása netto 150 bécsi fonttal, az árpakása netto 100 bécsi fonttal — ingyen zsákba pakolva — történik.
Debreczen, május 15. 1870.

1870. II. évfolyam. **111. szám.** **Csütörtök, junius 9.**

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Félévre 5 frt.
Három hóra 2 frt 50 kr.
Egyes szám 10 kr.
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz Vecsey-ház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők.
Hirdetési dij:
5 hasábos petit sorért **5 kr.**

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Nyilttéren megjelenő közlemény 5 hasábos sora **15 kr.**
Nagyobb terjedelmü, mint szinte több izbeli hirdetések alku szerint a ***legolcsóbb árért.***
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön **30 kr.**
Előfizethetni helyben: ***Telegdi K. Lajos*** és ***Csáthy Károly*** könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

EGYHÁZKERÜLETI KÖNYVTÁR DEBRECZEN

Excelsior!

Mire e sorok megjelennek, azóta a fővárosban tán ép utolsó aktusa folyik le azon kegyeletteljes ünnepélynek, melylyel a nemzet megadá a végtisztességet első ministerelnöke, B a t t h y á n y i Lajos gróf feledhetleg hamvainak. Tán ép e perczben zendül föl a kerepesi sirkert zöld hantjai között a dalársereg megható gyászdala, tán ép jelenleg törlik le ezren szemeikről a meghatottság, viszszaemlékezés és kegyelet könyűit.

Legyen ez ünnepélyes percz részünkről is emelkedettebb gondolatoknak szentelve a köznapiaknál! A visszaemlékezés oly férfiakra, minő Batthyányi Lajos volt, önkénytelenül nemesebb húrokat pendit meg a fásultlanok keblében, és magával ragadja a hirlapiró prózai tollát is. Épen az egyik sajátsága a nagy és erős jellemeknek, hogy nemcsak kortársaikra hatnak jótékonyan, hanem lelkesedésre tüzelik a késő utókort is. Szerencsére, minden kornak és minden nemzetnek megvoltak a maga nagy és törhetlen jellemei, kik példájukkal generatiokat buzditottak emelkedett tettekre. Ha Athénnek volt D e m o s t h e n e s e, Rómának C i n c i n n á t u s a, Svájcznak W i n k e l r i e d A r n o l d j a, Franciaországnak B a y a r d j a, Lengyelországnak K o s c i u s k ó j a, Észak-Amerikának W a s h i n g t o n j a — ugy hála a gondviselésnek, Magyarország is birt minden korban magasztos jellemü férfiakkal, kik hazaszeretetük önzéstelensége, polgári életük mocsoktalansága és elveik szilárdsága folytán méltán sorolhatók más nemzetek nagy férfiai mellé. H u n y a d i János, Z r i n y i Miklós, R á k ó c z y Ferencz ép oly joggal állnak a világtörténelem kimagasló piedestálain, mint az ó-, közép- és ujkor többi nagy jelleme.

Ily jellem Batthyányi Lajos gróf is. — Méltó arra, hogy a magyar ember mindig kegyelettel ejtse ki nevét, s hogy az ifju nemzedék mindenkor lelkesedést meritsen az első magyar ministerelnök életéből, mely „félelem és gáncsnélküli" volt, mint B a y a r d lovagé.

Hogy mi volt Batthyányi Lajos és mit jelentett vértanusága, az még tegnap volt elmondva e helyen. Mi jelenleg csak azon gondolatoknak akarunk kifejezést adni, melyeket a dicső férfiu törhetlen p o l i t i k a i j e l l e m e kelt föl bennünk.

Átalános a panasz, hogy a mai magyar ifjuság lelkesedés és tetterő tekintetében messze mögötte áll a negyvenes évek ifju nemzedékének. Mig akkor minden reformmozgalom az ifjuságban találta leghatalmasabb támaszát, sőt arra az impulsus gyakran magától az ifjuságtól indult ki: addig mai ifju nemzedékünk keveset törődik a kor szabadelvü kérdéseivel, keveset a hazát átczikázó politikai áramlatokkal. Az ifjuság nagyobb része csak a materialismusnak hódol, és politikai elveit szivesen cserébe bocsátja egy-egy szerény, de biztos kormányhivatalért. E panaszt gyakran hallottuk oly férfiaktól, kik a negyvenes években még magok is az ifjuság sorába tartoztak, s igy legjogosultabbak párhuzamot vonni az akkori s a mai fiatal nemzedék között.

Tagadhatlan, hogy korunk legfőbb jellemvonását az anyagi érdekek utáni határtalan kapkodás képezi. E törekvés az emberi természetben fekszik, és azért mindaddig nem volna roszalható, mig odáig nem fajul, hogy egyesek még jellemet és elvet is feláldoznak a hatalomnak vagy az anyagiságnak. A hol a materialismus ily kirivón lép fölszinre, ott mindig veszély fenyegeti a polgári szabadságot. S ha még az ifju nemzedék is hódolni kezd e vészes iránynak, akkor valóban kietlen jövőre van kilátás.

Bármely országba tekintünk Európában, ugy tapasztaljuk, hogy a szabadelvü irány élén ugyszólva kivétel nélkül még mindig a harminczas és negyvenes évek veterán liberális bajnokai állanak. Az ifju nemzedék alig gyarapitja egy-egy kiválóbb taggal a szabadságért küzdők sorát. Angliában a leghatározottabb reformerek őszhaju férfiak; Franciaország törvényhozó testületében csak egyetlen fiatal ellenzéki képviselő van, kitől a szabadság ügye lendületet nyerhet. Ez G a m b e t t a. Az ellenzék többi kiváló tagjai azonban még mind a 30-as és 40 es évek parlamenti iskolájában nőttek nagyra, s az ember szinte aggódva kérdi magától, ki fogja pótolni a T h i e r s - e k, F a v r e Gyulák, P e l l e t a n - o k, P i c a r d o k stb. helyét. A csekély porosz demokrata párt, mely oly törhetetlen erélylyel küzd a katonai absolutismus ellen, kivétel nélkül ősz bajnokokból áll. Gneist, Jakobi stb. képezik e párt kitünőségeit, mely csak az imént veszté el az agg, de ifju erélyü Waldecket. És vajon Magyarországban nem hasonlót látunk-e? Hol vannak az ifju nemzedék között azok, kik pótolhatnák alkotmányunk és szabadságunk edzett ősz bajnokait? Ellenben nem tapasztaljuk-e, hogy az ifju nemzedék alig ismer más vágyat, mint odadobni magát a hatalom karjai közé?!

Gondolja meg ifjuságunk, hogy nem elég a veszély napjaiban kiállani fegyveres kézzel a haza védelmére. Küzdeni kell annak jogaiért béke idején is a jellemszilárdság, becsületesség és önzéstelenség fegyvereivel. — Vannak ellenségek belül a haza területén, melyek sokkal veszélyesebbek a külellennél. Ezen ellenségek a j o g f e l á l d o z á s, a p o l i t i k a i j e l l e m t e l e n s é g és g y á v a s á g, a k i s l e l k ü s é g, a h a z a á r u l á s. Ezen alattomos ellenségek ellen küzdjön mindenekelőtt ifjuságunk, tehetsége és ereje szerint. Mig ezen ellenségek nincsenek kiirtva, addig Magyarország léte mindig veszélyben forog, mert semmi sem öli meg oly biztosan a nemzeteket, mint az önmegfeledkezés, jogtiprás és gyávaság politikája. Ez tönkre teszi az egyének jellemét és aláássa a társadalom erkölcsi érzetét.

Ezen méreg ellen küzdjön fiatalságunk, küzdjön mindenekelőtt azáltal, hogy nem bocsátja áruba meggyőződését. Ne szegődjék a kormányhatalom zsoldosává, hanem tartsa hazafiui büszkeségének föntartani függetlenségét minden kormánynyal szemközt. Az ország a mai fiatalságtól sem vár kevesebbet, mint a negyvenes évek ifju nemzedékétől. — Minden téren temérdek a reformteendő, beláthatlan az ifju nemzedékre várakozó munka. Képezze hát elő magát fiatalságunk e nagy föladatra elméjének kifejlesztése és jelleme függetlenségének megőrizése által! Ne hagyja divatba jönni a jellemek m e g v á s á r o l t a t á s á t, mert könnyen meglehet, hogy a ki ma egy hazai kormánynak adja el magát, nem fogja lelkiismeretlenségnek tartani, holnap megvásároltatni jellemét egy idegen kormány által is. Ne engedjük terjedni a politikai demoralizátiót, mert ez biztosabban tönkre teszi hazánkat, mint bármely külellenség.

Emlékezzék vissza fiatalságunk hazánk dicső multjára és jusson eszébe, hogy e mult emlékeit megőrizni s a jövőt előkésziteni az ő föladata leend. S ha netán csüggedni találna, emlékezzék vissza nagy hazánkfiai között B a t t h y á n y i Lajosra is, kit szeplőtlen politikai és magánjellemeért, rendithetlen hazafisága és következetes elvszilárdságáért ugyan a vértanuság dicskoszorújával ruházott föl egy nyomorult soldatesca hatalom, kit azonban a magyar nemzet büszkén vall legnagyobb fiai egyikének, és kire a világtörténelem múzsája kegyelettel alkalmazza Horatius magasztos sorait:

„Justum ac tenacem propositi virum
Non civium ardor prava jubentium,
Non vultus instantis tyranni
Mente quatit solida...
Si fractus illabatur orbis,
Impavidum ferient ruinae."

B o r o s t y á n i N.

— **(Kinevezési bizottság.)** — Az igazságügyministerium kebelében — mint a P. N. hallja — kinevezési bizottság állittatott fel, melynek főteendője leszen a hivatalért benyujtott kérvényeket megvizsgálni és ülésileg késziteti javaslatait az igazságügyminister elé terjeszteni. Ezen bizottság egy elnöklő ministeri tanácsosból, két osztálytanácsosból, kik egyszersmind országgyülési követek is, és az elnöki titkárból áll. Első teendője leszen saját eljárási szabályzata iránt késziteni javaslatot. A felebbviteli biróságok létszámának meghatározásáról szóló törvény foganatositása nem kis dolgot fog adni ezen bizottságnak, mert nem kevesebb mint 60—80 különféle hivatali állomásra kellend az 5—600-ra menő kérvényezők közül a legérdemesbeket kiszemelnie, mely nagy munka már eddig is két ülésen át foglalkodtatá a bizottságot, s az ünnepek utáni hetet is alighanem egészen igénybeveendi.

Országos honvédgyülés jun. 8.

I v á n k a elnök az ülést megnyitván, üdvözli a megjelenteket, és számot ad arról, hogy miért halasztotta a központi bizottság a közgyülést májusról juniusra.

Az indok, hogy a honvédek Batthyányi temetésén résztvehessenek, általános elismeréssel találkozik.

D u l o v i c s közp. főjegyző felolvassa a központi bizottságnak, mult év óta követett eljárásáról tett jelentését:

„A közp. választmány a m. évi közgyülés határozatának megfelelőleg, müködésének fősulyát ez évben is arra fektette, hogy az 1848—49 diki honvédek az őket méltán megillető erkölcsi elismerésben, továbbá, hogy a rokkantak, keresetképtelen özvegyek és árvák orsz. alapból ellátásban részesüljenek.

A tett kisérletek eredménytelenek voltak, ugy a jelenlegi helyzetben az 1848—49-iki honvédek erkölcsi elismerésének törvénybe igtatását ez alkalommal elérni nem képesek, s azért, nehogy a visszautasitás megaláztatásának tegyék ki, a teljesitett kötelesség önérzetével biró testületünket, az erkölcsi elismerésnek akként szorgalmazását, kedvezőbb időkre halasztotta.

A honvédmenházat illetőleg, melynek felállitása a mult közgyülésen elhatároztatott, örömmel jelentjük, hogy ez ügy az egész országban általánosan és pártkülönbség nélkül felkaroltatott, és a gyüjtések eredménye a felállitást és a létesitést már is biztositják.

A honvédmenház-bizottság elnöke, tárgysorozati rendben, az eredményről és az ügy állásáról részletes jelentést teend, egyelőre megemlitjük, hogy a mai napig 66,594 frt 28 kr. folyt be, mely összeg haszonhajtólag és biztosan helyeztetett el.

E jelentéstétel után a tárgyalási sorrend szerint az erkölcsi elismerés ügye vétetett elő.

V á r a d y G. következő javaslatot tett:

Az országos honvédgyülés mély megilletődéssel vette a központi bizottság jelentését az iránt, hogy az 1848—49-ki önvédelmi harczban rokkantakká lett honvédek nyugdijazása, ugy az elhalt honvédek keresetképtelen özvegyeinek, árváinak országos gyámolitása érdekéből a központi bizottság tagjai: Ivánka Imre, Clementis Gábor, Gáspár András, Vidacs János és Várady Gábor országos képviselők által a képviselőház elébe terjesztett határozati javaslat, a képviselőház részéről napirendre térés által elvettetett.

Az országos honvédgyülés magáévá teszi a központi bizottság nézetét, hogy miután az 1848—49-iki honvédség jogos kivánalmainak teljesitésére, a mostani körülmények között siker nélkül sürgettetnék, a jelentésben kifejtett keserü és szomoru előzmények után az ez irányban müködés jobb jövő reményében egyelőre elhalasztassék.

Ennek nyomán kijelenti az országos honvédgyülés, hogy midőn az idő és körülmények kedvező fordulata megengedi, elutasithatlan hazafiui kötelességeül fogja ösmerni, hogy a fenkijelölt országos segélyezés mint az 1848—49-diki honvédséget megillető erkölcsi elösmerésnek törvényhozási uton leendő kifejezése érdekéből szükséges lépéseket ujolag megtegye.

Egyszersmind felhatalmaztatik és megbizatik a központi bizottság, hogy a kijelölt irányban s a belátása szerint választandó időben a tett intézkedéseket részéről is megujithassa.

Végül azon erős meggyőződését fejezi ki az orsz. honvédgyülés, hogy előbb vagy utóbb, de bizonynyal eljövend az idő, midőn a nemzet akaratának kifejezésétől nem fognak többé vonakodni s a j á t k é p v i s e l ő i, és ugy az erkölcsi elösmerés, mint az 1848—49-ki rokkant honvédek nyugdijazása, a munkaképtelen özvegyek, árvák segélyezése, gyámolitása által legalább részben be leend váltva ama kötelezvény, melyet a s z a b a d s á g n a g y é s f é n y e s n a p j a i b a n a n e m z e t a d o t t, é s s z a v á v a l p e c s é t e l t m e g.

Ez inditvány egyértelmüleg elfogadtatik.

Ezután V i d a c s J. előterjesztést tesz a honvédmenházra tett gyüjtésekről, s előadja, hogy a begyült 64,594 ft takarékpénztárban van; több e czélra gyült összeg van még a gyüjtőknél, szerkesztőségeknél; a természetbeni ajándékozások is sokra mennek. Sokat tett ezen eredmény előállitására Beőthy Lajos Pestmegye alispána, s nagy kitüntetést érdemel Damjanicsné (lelkes éljenzés. Damjanicsné, ki jelen van, meghajtja magát.)

Tóth K. a menház javára albumot ad ki, mi hasonlókép megemlitést érdemel. Végre bizonyos, hogy, ha azon sok pénzintézet is adakozott volna, melyek a mi pénzünkből gazdagodnak meg a nélkül, hogy nyelvünket megtanulnák, — még fényesebb eredmény áll vala elő. Pest város megkérendő lenne, hogy a menháznak dij nélkül adjon telket. — D o m a h i d y inditványa folytán a gyülés köszönetét fejezi ki a honvédmenház bizottmánynak a gyüjtésekért; Pest város megkérendő, menházteleknek dij nélkül feltétlenül adására, ellenkező esetben pénzért kell helyet venni; a menház egyelőre kizárólag az 184⁸/₉-ki honvédek számára alapittatik; annak további rendeltetése felett megelőző intézkedések nem tétetnek, s igy a bihari inditvány tudomásul vétetik. A honvédgyülés tagjai testületileg vesznek részt a Batthyányi ünnepélyen. Elnökké, szabadkozása daczára, I v á n k a Imre, alelnökké C l e m e n t i s z és F ö l d v á r y választatattak.

A Batthyányi-gyászünnepély.

A rendező bizottság programmjához képest a hamvak tegnap tétettek ki közszemlére a ferencziek templomában.

Már korán a kitüzött idő előtt sok nép tolongott a templomnak fekete gyászlepellel boritott ajtaja körül, mely előtt egy magas szálas férfi ezüst gombu bottal őrzi a bemenetet.

A templom maga, oszlopai és a mellékoltárak fülkéi a templom hajója, párkányai fekete szőnyeggel vannak bevonva. A főoltár mögötti fülkét fekete bársony alapon ezüsttel áttörött fehér selyemből készült roppant kereszt takarja el. A templom hajójának közepén áll az egyszerü bársonyravatal s ezen a kettős massiv koporsó, mely az elhunyt ministerelnök hamvait rejti magába. A külső koporsó rézből van; egyszerü, de izléssel van készitve és gazdagon megaranyozva. Rajta fölül arany babérkoszoru fekszik és könyv e felirással „Törvénykönyv."

A gyászravatalt 26 kisebb ezüst gyertyatartó, négy nagy gyászlámpa és négy óriási sokkaru gyertyatartó környezi. A koporsó fejénél gyönyörü babérkoszoru fekszik nemzeti szinü szalaggal, a ravatal négy oldalán pedig paizsokon a Batthyányiak czimere látható, mely a templom falait is ékiti.

A ravatal előtt egy fekete bársonynyal bevont imazsámoly áll a gyászoló özvegy számára; ettől jobbra balra két kerek álvány van, melyek egyikén a grófi korona, másikán a babérkoszoru nyugszik. A főoltár előtt Batthyányi karrarai márványból faragott remek mellszobra áll, melynek talapzatát a közönség köréből kegyeletes kezek virágokkal hintenek be.

TÁRCZA.

A tűzpróba.

Regény az amerikai életből.
— Irta: **Dr. Williams J. B.** —
(Folytatás.)

Életének legforróbb vágyait, legédesebb álmait látá Reginald ezennel teljesülni. E pillanatban nem volt nála boldogabb halandó s a balzsamos lég, mely arczukra lehelt, a nyugodt méltósággal tova hömpölygő folyam locscsanásai, a különböző facsoportozatok, melyeknek hatalmas lombjait a holdsugarak megezüstözék, csak emelék, a földi boldogság teljességét. Álomnak nem tarthatta ezt az ifju, mert még egy másik forró csókot is érzett ajakán!

Majd ismét hosszas csönd állott be, melyet csak a folyamnak olykor a parthoz locscsanása zavart meg. Végre ismét fölvették megszakasztott beszélgetésüknek fonalát; de bármily érdekes volt is ez a szerelmes párra, mindamellett olvasóinkat nem akarjuk annak leirásával untatni, csupán annyit jegyzünk meg, hogy nagyon sok beszélni valójuk volt még egymással és hogy igen késő volt, midőn visszafelé indultak. Midőn egy babérbokor mellett elhaladtak, a sürüségben egy gyönge neszt vélt Reginald hallani, s hirtelen visszafordulván, a lombok közt egy borzas ficzkót láta tovaosonni, kiben azonnal amaz állitólagos olasz menekültre ismert, kit a Taylor-étteremben látott! Nem volt képes némi borzadályt leküzdeni. Edith, ki ezt a mozdulatot észrevette, szintén arra az irányra tekintett s látta ama gonosztevőnek visszataszitó rút tekintetét.

— Ki lehet az az ember a babérfák árnyában? — susogá Reginald karját remegve szoritva magához.

— Ez az a bizonyos ember, kiről kegyednek beszéltem, hogy a Taylor-salonban láttam. Milburn akkor társalgásba ereszkedett vele, ahonnan azt gyanitom, azért van itt ez az ember, hogy beszélhessen vele.

— Oh Reginald! én meg vagyok győződve, hogy ez vészt jelent, mert én sohasem kétkedtem afelett, hogy ez az ember segédkezet nyujtott, midőn önt a rablóbarlangba elhurczolták. Vigyázzon ön, az istenért, magára, — én érettem, — tevé hozzá a hölgy, miközben ifjának kezét megszoritá.

— E tekintetben legyen nyugodt kincsem. Nekem most egyel több okom van arra, hogy elővigyázó legyek. Én is mint kegyed tartok tőle, hogy ennek az embernek jelenléte mi jót sem jelent: azonban az mégis előnyünkre szolgál, hogy előre figyelmeztetve vagyunk.

Ezalatt a lakhoz értek. Épen tizenkettőt ütött az óra, midőn az épületbe beléptek. Hogy ily későre járt az idő, nem is gondolták. Jó éjt kivántak egymásnak s kiki szobájába vonult. Abban a pillanatban, midőn Reginald be akart lépni ajtaján, mistress Evelyn ép akkor ment a lépcsőkön lefelé, gyertyával kezében. Midőn e nő az ifjut megpillantá, megrettent, de hirtelen öszszeszedve magát, azonnal igy szólt:

— Ejh doktor, én azt hittem, hogy ön már rég lenyugodott.

— Nem biz én; épen most jöttem föl. Miss Evelynnel sétálgattam és mi nem is véltük, hogy az idő már oly későre jár.

— Nem csudálom, hogy a gyönyörü este oly soká ébren tartá önöket. — Egyébiránt különösen gyorsan szokott eltelni időnk, azok körében, a kiket szeretünk.

— Itthon van mister Milburn? — kérdé Reginald, nem is ügyelve e nőnek czélzásaira.

— Igen; szobájába van. Miért kérdezi ön?

E szavakat Evelynné élesen hangsulyozta, melyre Reginald még élesebben s nem minden gunynyal mondta, hogy ő „odalent" fivérének egy „barát"-ját vette észre, ki nagy hazafi és Mazzininek is megbizottja.

Evelynné nem kevéssé látszott meglepetve lenni e nyilatkozat által; majd elhalványodott, majd biborpirosság futotta el arczát, de azért most is mint máskor azonnal föltalálta magát és igy szólt:

— Ön alkalmasint téved, doktor. Fivéremnek nincs oly barátja, ki éjfélkor itt csavarogna; ha az volna, már rég fölkereste volna őt a lakban.

Reginald azonban határozottan ismételte, hogy ő nem téved, hanem nagyon is jól megnézte azt az uri embert s akkor a nő igy szólott:

— Nos, akkor legczélszerübb lesz azt fivéremmel azonnal közleni; mert a mi engem illet, én épen nem bizom abban az olasz patriotában, s az az ember, a kit ön látott, valószinüleg rablási szándékkal jött ide. — Jó éjt, doktor!

Midőn Reginald szobájában volt, már nagyon megbánta, hogy az idegen férfi jelenléte felől emlitést tett, mert, hogy ismét valami roszban törik fejüket, azt nyilván látta s közleménye csak arra szolgálhatott, hogy a gonosztevőket annál ovatosabbakká tegye. Azonban — már megtörtént. Minthogy a hold tisztán besütött szobájába, nem gyujtott világot, hanem azonnal az ablakhoz ült s letekintett a parkra. Nemsokára két embert vett észre az épület árnyából a világosságra kilépni, kik valamely nehéz tárgyat látszottak czepelni. Hogy mi lehetett az, nem tudta kivenni, mivel az valamely sötét lepellel volt beboritva. Borzalom futotta át Reginald tagjait. Anélkül hogy tudná mit cselekszik, előrántá vadászkését, melyet megtámadtatása esetére tartott szekrényében s lábujhegyen lement a lépcsőkön, s a hátulsó kijáraton odahagyta a lakot. Azután ovatosan vonult a kertbe és némi kerüléssel ama babérbokrok felé közeledett, hol azelőtt az olaszt észrevette. De e pillanatban két férfi ugrott elé s mielőtt Reginald védelemre gondolhatott volna, oly iszonyu ütést kapott fején, hogy eszméletlenül rogyott össze.

Ujabb cselszövény.

Midőn Reginald kábultságából magához tért, a nap már feljött. Még szédelgett a feje, mikor talpra állott, és jó időre volt szüksége, mig az éji eseményre eszmélhetett s minden tisztán álhasson előtte. Hogy egész éjen át itt kellett hevernie, azt tagjainak merevsége s öltözetének minősége bizonyitá. Nagy meglepetésére, bővebb körültekintés után azt észlelte, hogy az a hely, hol ő feküdt, küzdtérül szolgált, a mennyiben a fü nagyon le volt gázolva, a galyak több helyen letördelve és egyes helyeken vérnyomokat is lehetett észrevenni. Önkéntelenül fejének még ama sajgó részéhez nyult Reginald, melyre azt a fájdalmas ütést kapta, de vér nem folyhatott abból, mert bőre nem volt felkarczolva. Tökéletesen zavarban levén, s egyátalában nem tudván magát tájékozni e fölfedezést illetőleg, épen a lakba akart visszatérni, de alig tehetett két lépést, midőn egyszerre két férfi ragadta karon.

— Ugy ugy barátocskám! — szólt a férfiak egyike, egy magas termetü rezes orru, pofók arczu egyén — csakhogy végre megcsiphettelek! No épen elég világos van, hogy velünk egy kis reggeli sétát tehess.

— Engem csipett meg? — kérdé Reginald. — Hogy érti ön azt? Mit akarnak önök velem?

— No lássa az ember az ártatlanság báránYát! — viszonzá a veressoru, kiben mi az olvasónak Burton William urat a yonkersi rendőrt mutatjuk be, ki 2 mértföldnyi távolra állomásozott a „szilerdő"-től. — No ez mondhatom, gyönyörü kis vadászat volt; öt órai nyomozás után... no de, sokkal jobb későn, mint soha.

Hasztalan igyekezett magát Reginald a kezek közül kiszabaditani. Sőt mentül jobban erőködött, ez is szilárdabbul fogta gallérját, sőt intett társának Linton Jamesnek is, hogy jöjjön segitségére. Charlton kinyilatkoztatá, hogy neki nincs szándékában tőlök megszökni, csak azt mondják meg, mi okból akarják őt fogolylyá tenni.

— Ide nézz, — szólt a rendőr, a vérnyomokra mutatva — azt hiszed talán, hogy vakok vagyunk? Ostoba kérdéseidet csak hagyd máskorra és azt mond meg inkább, hová rejtéd el a hullát?

— Szent Isten! Hát mit gondol ön tulajdonképen? Hullát! Miféle hullát? — kérdé Reginald megrémülve.

A yonkersi constabler ujból jót nevetett foglyának ártatlansága fölött, azután átadta Reginaldot segédjének, mig ő nehány perczig a bokrok közt tartott szemlét. Végre diadalkiáltással emelt föl egy hosszu, véres vadászkést a földről s Reginald arcza elé tartá azt.

— Teremtő Isten! hiszen az az én késem!

— Természetesen hogy az! — gunyolódott az igazság szolgája. — James! ugy-e te is hallottad, mikor mondta, hogy ez az ő kése; majd annak idején tanu lehetsz rá. Jer, kedves fiam, — szólt Reginaldhoz. Ideje, hogy meginduljunk. Szeretnéd tudni, hová? Tehát először is Perquins Squirebe, azután az „egyes"-be; azonban ha tanácsomra hallgatsz, ne tettesd magad tovább is ostobának, hanem mond meg hová rejtéd a testet?

— Testet! Micsoda testet? — azt kérdezem ismét. Azonban jól látom, hogy sem önök nem értenek engem, sem pedig én önöket. Kérem annálfogva önöket, először is, vezessenek lakásomra, hogy ott Evelyn urral beszélhessek. Akkor majd minden ki fog derülni.

— No azt meg kell vallanom, hogy még ármányosabb ficzkót nem láttam életemben, — kaczagott a rendőr. — Ám legyen meg akaratod, elkisérünk a házhoz, ha nem fogsz ott sokáig fecsegni; ami azonban az Evelyn urral való beszédet illeti, ép oly jól tudod te azt mint mi, hogy ő vele beszélni teljes lehetetlenség.

Reginald nem ügyelt többé e férfi szavaira. Midőn a házhoz értek, nagyon elbámult, hogy ily korán már mozgásban van ott mindenki. Alig ért az előcsarnokba, midőn Evelynné jött vele szemközt.

— Ah dr. Charlton! — szólt e nő kezét tördelve, — mondja meg csak, hová tette kedves férjemet! Lehetséges-e, hogy tegnap tett fenyegetőzéseit megvalósitá? Az ég szerelmeért! mit tett ön vele?

— Hát mindnyájan meg vannak itt őrülve? — kiáltott föl Charlton elkeseredve. — Senki sem akar nekem felelni ama kérdésemre, mi történhetett itt?

— Mindig ezt a nótát fujja ő, a mióta ráakadtunk, — szólt a rendőr Evelynnéhez — azonban az a legderekabb, hogy ezt a kis izét megtaláltuk a bokorban azon véresen, melyről már ugy nyilatkozott, hogy az az ő tulajdona.

— Vér? — sikoltott föl Evelynné megrázkódva. — Szent Isten! Már látom, meggyilkolták szeretett férjemet.

Bár mennyire meg volt Charlton e pillanatban zavarodva, a rendőrnek a jajveszékelő nővel történt beszélgetéséből megértette, hogy Evelyn ur eltünt és őt tartják gyilkosának. Edithet nem láthatta, s minden kisérlete, hogy vele találkozhassék, megtört a rendőr ellenszegülésén, kinek már nem volt vesztegetni való ideje. Mielőtt a fogolylyal távozott volna, ünnepélyesen felhivta mistress Evelynt, hogy még az nap megjelenjen a yonkersi biróság előtt, miután az ő tanuskodása nagy fontossággal bir. Épen el akarta már a lakot hagyni, midőn Evelynné ismét elébe állott a fogolynak, és tettetési müvészetében még egyszer gyakorolva magát rimánkodott, esengett, hogy mondja meg neki legalább, mit csinált az ő szegény, szerencsétlen férjével.

(Folyt. köv.)

Tornaügy.

Ezen év folyamán egyletünk rendelkezésére beküldött pályadijak:

1. T. Veres Lászlóné asszony ajándékozott 5 db. aranyat.
2. Steinfeld Ida k. a. 4 db.
3. Zengey Gabriella k. a. 2 db.
4. Csiffy Kata k. a. 2 db.
5. Pusztay Rózsa k. a. 2 db.
6. Simonffy Sámuelné assz. 1 db.
7. Fráter Ilka k. a. 1 db.
8. Tamássy Berta k. a. db.
9. Márton Marika k. a. 1 db.
10. Örvényi Vilmos ur 3 db.
11. Kökényesi Imre ur 1 db.
12. Mayer Emil 1 db.
13. ifj. Kardos László 1 db.
14. Kovács Dánielné assz. 2 darab 2 frtos tallér.
15. Valkó Rózsa k. a. szép kézi munka.
16. Szepessy Antalné assz, egy pár vivó kard.
17. Rácz Ignácz tornász ált. gyüjtött 15 forint.

Ezeken felül az egylet kitüzi ezeket:

18. Egy aranyérem; sulya 4 db. arany.
19. Egy ezüstérem; „ 4 „ „
20. „ „ és egy ezüst jelvény.

Az 1-sőt nyeri azon tornász, ki a szorgalom s ügyesség mellett a tüzoltásnál legnagyobb buzgalmat s önfeláldozást tanusit.

2. Ki a tornaszatban ugy mint a tanulásban kitünő s mint ilyen a legjobb bizonyitványnyal láttatik el.

3. Ki a tornagyakorlati órákat egy év alatt legfölebb 3-szor mulasztá el s legalább egy gyakorlatot kitünően végez.

4. Azon előtornász, ki minden alkalommal elővigyázatot s ernyedetlen szolgálatot készséget tanusitott, e mellett 60 hüvelyk magasságot átugrani képes.

5. Kitünő szabatosságért a szabad gyakorlatokban, kiköttetvén, hogy iskolai bizonyitványában legalább két kitünője legyen.

6. A kitüzött futási czélt leghamarabb eléri.

7. Szabatos s leggyorsabb kuszásért a 7 öles árboczon.

8. Ki a kijelölt 52 öl hosszu futópályát 12 és fél percz alatt kifutja.

9. 2-ik dij a korláton.

10. Könnyedség ügyesség s biztosságért a korláton.

11. Legnagyobb gyorsaság s kitartásért a futásban.

12. 1-sö dij ügyességért a nyujtón.

13. Ügyességégért a gymnasiumi bakon vagy lovon.

14. 2-ik dij a nyujtón.

15. Azon szorgalmas tornász ki dicséretes szellemi termékkel áll elő.

16. Oly tornász, ki az egyletnek szolgálata által jelentékeny hasznot tett s ügyes a gymn. lovon.

17. Azon ügyes tornász, ki legjobb humoreszket készit, mely az ünnepéiy alkalmával a 15-dik pont alatti költeménynyel fölolvastatik.

18. 1-sö dij általános ügyességért.

19. 2-ik dij ugyanazért.

20. A testvéri kapocsnál fogva azon lövész, ki a lövölde helyiségében f. hó 12 vagy is ünnepélyünket közvetlen megelőző dijlövészetnél legkitünőbb lészen.

Midőn ezeket választmányunk megállapodása folytán a t. közönséggel e lapok hasábjain eleve tudatni szerencsém vagyon: megjegyzem miszerint a 15-ik pályadijra eddigelé 1, a 17-ikre pedig 3 db. pályamü érkezett be hozzám, a pályázati határidő lejárta f. hó 11-ike lészen.

Örvendetes értesitésül hozom továbbá azt is, miszerint a zenekart Balázs Kálmán köztetszésben részesülő kezei s ügyessége fogják vezérelni.

A mélyen tisztelt közönség meleg részvéte s pártolásáért, kitüzött ünnepélyünk érdekében, ujolag zörgetve honfiui tisztelettel vagyok Debreczenben 1870. Jun. 7.

Varga Lajos, elnök.

Ujdonságok.

* **Gr. Batthyányi Lajos** első miniszterelnökünknek amaz életnagyságu olajfestésü arczképe, mely a helybeli polgári casino nagytermét diszesiti, a mai nagy napra, mint a megdicsőült vértanu ünnepélyes eltemetése napjára, gyászfátyollal vonatott be, és az arany keret felső részébe foglalt Batthyányi-czimer alá babérkoszoru illesztetett. Az elnökség külsőleg is jelezni akará a kegyeletet, mely ma minden hü hazafi keblét elárasztja s mely a multak emlékezetét minden magyar lelkében felébreszti, hogy a néma fájdalmak szenteltessenek meg ez ünnepélyes órákban a részvét könnyeivel.

Közóhajtás volt, hogy városunkban is általános gyászünnepély rendeztessék mára; a mi azonban elmaradt.

* **A zenede** is szándékozik hangversenyt rendezni a nyári idényen; miről később bővebb értesitéssel szolgálunk. Annyit ezen alkalomból megjegyzünk, hogy a folyó évi nyári időszak kirándulási mulatságokban az előbbi éveket jóval felülmulja. A tüzoltó- s jogász majálisokon kivül még a dal-, torna, lövészegyletek, sőt a zenede által rendezendő vigalmak s társas kirándulások veszik igénybe a mulatók idejét és jókedvét. Előre is kijelenthetjük azon biztos reményünket, hogy egyik mulatság vetekedni fog a másikkal érdekességben, s a közönség bizonyosan kellemes időtöltésre számithat.

* **Nyilvános nyugta.** 5 azaz öt forintról; melyet a Csokonai szobor pénztára javára, a „Debreczen“ junius 4-ki számában emlitett, Nagy-erdei majálison mulató társaság küldöttjétől köszönettel felvettem.

Debreczen, jun. 8. 1870.

Tóth Antal,
a Csokonai szobor pénztárnoka.

* **Nagy mennyiségü gyufa** égett el tegnap estve Berghofer István füszerkereskedő raktárában; mi onnan eredt, hogy a magasra halmozott gyufacsomagok közül néhány leesett s az ütődés által meggyult; azonban oltásához erősen hozzáláttak, ugy, hogy a további veszélynek eleje vétetett. Az elégett gyufakészletek a piaczon, sőt majdnem az egész városban oly rosz szagot terjesztettek, hogy mindazok, kik ezt észrevették, sejtették, hogy valahol tüznek kell lenni; de, mivel nem hallott a vészharangszó, legtöbbnyire csak ma értesültek a kellemetlen égésszag okáról.

— **Távirda ügy.** Oláh Károly szerkesztő urnak helyben. Mult hó 31-én 105. számu becses lapjában megjelent „Távirat csigabáton“ czimü közleményére vonatkozólag alólirt igazgatóság hivatalos kötelességének tartja uraságodat a kérdéses 8665. számu sürgöny elkésésének okáról értesiteni, mely nem a hivatalnokok hanyagságában, hanem a távirdai vezetésben előforduló zavargások és érintkezésekben és a sürgönyi levelezés véletlen megtorlódásában rejlik, ezen állitás erősitésére a május 30-ki forgalmi jegyzőkönyvben előforduló következő jegyzetek szolgáljanak bizonyságul:

reggel 8 órától 9^{50} perczig 16 sürgöny
„ 10^{33} „ 12^{45} „ 21 „

összesen 37 darab $11.^{40}$ perczkor azonban érintkezés állván be, a levelezés csak nehezen ment, délután 113 db. váltatott időközben, azonban $1.^{5}$ vonalzavargás, $1.^{42}$ érintkezés, $2.^{32}$ és $3.^{45}$ Monor vidékén végrehajtott vonal épitkezés által okozott zavargások $4.^{42}$ ismét érintkezés 5. 6. és $7.^{30}$-kor a vonal használhatlan levén, az éjeli szolgálatra 30 sürgöny maradt, a pesti állomásnál pedig 53 db összesen 83 db maradt fenn, éjel a vonalháborgatás miatt az itteni főállomás, minthogy a beállt állandó folyam miatt az itteni két pesti vonalon csak az egyiken, és ezen is csak Nagyváraddal 83 dbot dolgozhatott, Kassán keresztül 35 sürgönyt váltott Pesttel 9 óra 10 perczig, midőn azonban ezen vonalon Krakó jelent meg, a főállomás levelezését beszüntetni kénytelenitetett, mert ezen vonal az éjszak német levelezésnek mindig átenge dendő, daczára tehát ezen igazgatóságnak az itteni főállomásnál azon nap csupán Pesttel 268 sürgöny váltatott, mi, ha a zavargások tekintetbe vétetnek, oly eredményt mutat fel, hogy a müködő hivatalnokok inkább dicséretet mint megdorgálást érdemelnek, és azon reménynyel is kecsegteti magát az igazgatóság, hogy uraságod ismeretes igazságszereteténél fogva, nem fogja elmulasztani, azon egy egész testület irányában használt sértő kifejezéseit visszavonni, megjegyezvén egyébiránt, hogy a pesti távirdai igazgatóság szintén felkéretett ezen sürgöny későn történt táviratozásának okát kipuhatolni, a hasonló esetek ismétlését Pest részéről meggátolni, melynek eredményéről szerkesztő ur annak idejében értesittetni fog.

Kelt Debreczenben 1870. junius hó 2-án.

Martin m. k.

E helyreigazitást czélzó mai napon vett levélnek szivesen engedünk tért lapunkban. Azonban ezt valódi helyreigazításnak épen nem vehetjük. Mert a tény, mit lapunk 105. számában nehezteltünk, meg nem czáfoltatott, hogy t. i. a Pesten d. u. 3 óra 30 perczkor feladott sürgöny csak 10 óra 20 perczkor érkezett meg, továbbá, hogy az itt helyben csak éjféli $^{3}/_{4}1$ órakor kézbesittetett; vagy is Pestről Debreczenbe **hat óra s 50 percz alatt** jött a sürgöny, s az itt helyben **két óra s 30 percz alatt** kézbesittetett. Nem tudjuk, mi szempontból fogják fel a távirdai hivatalnokok a sürgöny czélját, de mi ugy tudjuk, hogy annak fő czélja a gyors értesülés lenne; ez pedig ily módon elnem érhető. — Hogy a magyar főtávirdaállomás az észak német levelezésnek átengedendő, erről fájdalommal értesülünk, mert ebben a magyar érdekek elhanyagolását látjuk. Mi tehát nem sértettünk, midőn tényeket hoztunk nyilvánosságra; azért nincs is mit visszavonnunk. Legfeljebb az igazgatóságnak mondhatunk elismerést, azért, hogy ezen ügyben vizsgálatot inditott meg.

Szerk.

* **Szabó Elekre** bizonyára sokan emlékeznek még városunk müveltebb köreiből. Ő Debreczenben tölté jogászéveit s midőn kikerült az iskola falai közül megmaradt szinte Debreczenben, hogy a jogi pályán nyert theoreticus ismereteit a gyakorlati téren is itt fejleszsze tovább. Fájdalom! e nemes igyekezetében gátolva lett csakhamar rohamosan beállott mellbaja által s orvosi tanács folytán hazavitetett Diószegre, gyógykezelés végett. Haj de hiába volt minden! a szülői szeretet s ápoló gond nem vehettek erőt a kór makacsságán. A halál sokkal hatalmasabb volt ez ifju betegágyánál mint a természet. Tegnap este vettük a szomoru hirt, hogy ő már nincs többé! meghalt f. hó 7-én. Mélyen érezzük e veszteséget mi is s az eltávozó emlékét megkönyezzük és kegyelettel kivánunk áldást és békét jóbarátunk kihült hamvaira!

* **Gyors posta.** Volt alkalmunk látni egy vevényt, mely szerint a mult évben november 11-kén 79. sz. a. adatott fel a debreczeni postán egy levél per expresse Pestre. A feladó felszólamlott mult évi deczember 15-kén, sőt azóta is több izben sürgette a levél kézhezjutásáról értesittetését; de maig sem jutbatott tudomására, hogy az illető megkapta-e levelét. Épen 7 hava lesz holnapután, mikor a levelet feladta.... Mondja aztán valaki, hogy roszul áll postakezelésünk.

* **Marhavész** (miről már tegnap emlékeztünk belföldi rovatunk alatt). Biharmegye központi marhavész járvány bizottságának 1870. máj. 25-ik 6/jb. 1870. sz. a. kelt, s a városi hatósághoz intézett közlése szerint, Biharmegye nagyváradi járásában eső Pósalaka, Szakadát, Kopacsel, Borostelek, Telkesd, és Hegyköz Száldobágy községekben keleti marhavész ütvén ki, ezen községek zár alá vétettek, s miután Hegyköz Száldobágy marhavészes község Nagyváradhoz mintegy félórányi távolságban esik: Nagyváradon tartandó heti s országos vásárokon minden kérődző állatok, s ezekből származó nyers termények árulása betiltatott.

* **A városház** hivatalszobáit és a nagy folyosót meszelik. E régi gyakorlat a multból tán csak a megszokásnál fogva maradt meg. Sokkal gazdaságosabb volna, kifestetni a hivatali helyiségeket; mert egyremásra a meszelés többe kerül, mint a több évre kitartó festés; másfelől pedig a tisztviselőktől és az ügyes-bajos közönségtől sok időt elvesz a meszelés, a mi ismét csak pénzbe kerül. Jó volna, ezt legalább jövőre nézve megfontolni!

— **Sürgönyforgalom** jun. 8-án a helybeli m. k. távirdai állomáson. A pénztárnál felvétetett sürgöny 75 db. megérkezett és kézbesittetett 76, felvett 216, kiadatott 216, összesen 583.

Dobrowszky.

Fővárosi értesitő.

** Gr. Batthyányi Lajos sikerült gipszmellszobra, melyet Kugler szobrász készitett, Fekete Bernát pesti könyvárusnál megszerezhető. Az életnagyságu mellszobor 15 frtba, a kisebb kiadásu 2 ftba kerül.

** Az egyetemen hir szerint a szanszkrit nyelvnek tanszéket állitanak s tanárul Tomasko pozsonyi liczeumi tanárt hivják meg.

** Menter Zsófia, a bájos zongora müvésznő, ki közelebb Prágában hangversenyezett nagy sikerrel, ismét a fővárosba érkezett.

** A magyarországi tisztviselők önsegélyző egylete javára a „disznófő“-nél f. hó 4-én mulatság rendeztetett, mely igen jól ütött ki.

** Vizvári Gyula a debreczeni szinház kitünő tagja, jól ismert groteszkkomikus, hetfőn a pesti nemzeti szinpadon mutatá be magát Fodrák Miska szerepében. A lapok elég kedvezően nyilatkoznak vendégszerepléséről.

** Összeütközés volt vasárnap a Dunán. A „Honvéd“ nevü gőzössel, a mint épen visegrádi kéjutjából tért haza, este 10 óra táján egy helyi gőzös találkozott a Margitsziget közelében. Ugy látszik, hogy későn vették egymást észre, s az összeütközés oly erővel történt, hogy a két hajót nem lehetett egymástól elválasztani, hanem együtt kellett megtenniök az utat a partig. Az utasokon nem esett baj, de a gőzösök tetemes kárt szenvedtek.

** Egy dusgazdag hollandus időzik jelenleg Pesten, ki pár héttel ezelőtt vezette oltárhoz Paul de Kock szellemdus, bájos unokahugát, s oly előszeretettel viseltetik Magyarország s a magyar nemzet iránt, hogy fiatal nejével együtt itt szándékozik letelepedni. Nagy szorgalommal tanul magyarul, mert kinyilatkoztatta, hogy Magyarországon nem akar idegen lenni. Pest nagyon megtetszett neki, szebbnek, nagyobbnak, barátságosabbnak találta, mint a minőnek a bécsiek előtte lefestették. Nehány nap mulva a vidékre fog utazni, hogy megismerkedjék a szokásokkal, s hogy valamely nagyobb jószágvásárt tehessen.

** A magyar kir. pénzügyministerium által a „Concordia“ jótékony czélu egylet részére engedélyezett 50,000 db 1 ft sorsjegy kibocsátása néhány nap mulva meg fog történni.

** A honvédségi legénység és tisztek nősülési ügyében a honvédelmi ministerium az esztergomi érsek kérdésére azon választ adta, hogy miután honvédségi lelkészek mint ilyenek rendszeresitve és alkalmazva nincsenek, a nősülendő honvédek összeesketését, a fennálló szabályos rendeletek megtartása mellett, teljesiteni valamint a már megnősülteknek házasságából keletkező viszályokat és ügyeket is elintézni az illető polgári lelkészek és t.-székek vannak hivatva.

** Budaváros közgyülése a Batthyányi-emlékszobor felállitására 100 ftot szavazott meg. — Ugyancsak ezen közgyülésen került elő Kassa város tjavaslatának felolvasása, melyre bizottmány küldetett ki, hogy az emlékiratot terjesszen mielőbb a közgyülés elé a nevezett tjavaslat felől.

Belföldi hirek.

*** A jégeső pünkösd másodnapján a koromlai pusztán, Veszprémmegyében, valamint Komárom és Győr vidékén is temérdek károkat okozott.

*** Vukovárt még 1857-ben az ottani gőzhajótársaság pénztárából ismeretlen kezek 6000 ftot sikkasztottak el, de a tetteseket a legszigorubb nyomozás daczára csak most keritették kézre.

*** Gilvánfalváról utra kelt egy pintérmester; utközben két gyalogoló mesterlegényt felvett szekerére. A legközelebbi csárdánál megálltak szomjukat oltani s különösen a gazda jól felöntött amugy hamarjában a garatra. Amint onnan elindultak a gazda mámorát felhasználá a két jófèle mákvirág, kizsebelték, s ledobták a kocsiból. Egy urodalmi ispán azonban távolról tanuja volt a jelenetnek s rögtön csendőrök után szalasztott. És csakugyan sikerültis is lépen fogni a jó madarakat.

Külföld.

— **Rómában** a pápai széknek legközelebbi csinja miszerint a csalhatatlansági hitágazat felett további vitákat betiltá, kétségtelenné teszi, hogy a nevezett hitágazat mielőbb ki fog hirdettetni.

Szakadásokat fog az előidézni az egyházban s a pápa világi hatalmát megsemmisitendi.

S igy tán a gondviselés maga müködik oda épen a pápaiszék által, hogy a felvilágosodás e nagy akadálya leromboltassék.

A kath. örmények, kik már is elszakadtak a pápától, a csalhatatlansági hitágazat kimondása esetére, még jobban megerősödnek határozatukban.

A kath. rumánok előre kijelenték e szabadságukat ama hitágazat behozatala esetére.

Francziaországban a gallicanismus, mely a Mond és Univers szerint mind az egyháziak, mind a világiak közt sok követőt számlál, még erősebben fölemeli fejét.

A német katholikus egyháznagyok legtöbb része eddig is kijelenté idegenkedését ama hitágazattól.

A magyar és osztrák püspökségek is hatalmas ellenzéket képeznek....

Mindezeknél fontosabb azon hir, mely ujabban is táplálékot nyer, hogy a franczia császár, a csalhatatlansági hitágazat kidirdetése esetében, kivonja Rómából segédcsapatait.

S ekkor Róma visszaadatván Olaszországnak, a pápa világi hatalmának is vége!

— **Madridban** a királyválasztási mozgalmak még folyvást és mind jobban izgatottságban tartják a kedélyeket. Montpensier hivei mindent elkövetnek, de az eredmény bizonytalan. A f. hó 7-ki cortesülésben Rios Rosas hangsulyozta a királyválasztás szükségét, mely véget vet az izgalmaknak, mig az ideigl. állapot csak a köztársaság javára müködik.

— **Bukarestben** nagy izgatottság uralkodik a képviselőválasztási mozgalmakben. Több, határozott radikál érzelmü képviselőjelölt részére biztositva van megválasztatásuk.

Legujabb.

— Madrid, jun. 8. Gibraltárnál a rablók két angol tisztet támadtak meg, azonban a spanyol polgár-őrség kiszabaditá őket; egyszersmind egy rablót megsebesitettek, és egy másikat elfogtak. A spanyol és angol kormányok bizonyos rendszabályokban állapodtak meg, melyek Gibraltárban a rablások meggátlása végett lesznek életbeléptetendők.

— Konstantinápoly, junius 8. Az egyptomi trónörökös ide érkezett, és teljes diszszel fogadtatott.

— Bukurest, jun. 8. Hg. Ghyka Demeter, volt minister, az első választókerületben Bratiano Iván ellen, nagy szótöbbséggel képviselővé választatott.

— Konstantinápoly, jun. 7. este. A Perában e hó 5-én dühöngött borzasztó tüzvészről következő részletek jelentetnek: A gazdag örmények által lakott városrész is a lángok martaléka lett.

Az olasz munkás-telepet képező városrész szintén egészen leégett. A halottak számát nem határozhatni meg pontosan; minden pillanatban vonszolnak elő egyet-egyet a romokból. Eddig 158 halottat találtak.

A hátulsó részéről kigyuladott franczia követségi palota egy gőzös parancsnoka és legénysége által mentetett meg. A kormány sátrakat állittat fel és élelmiszereket osztat ki.

Lévi Eliot épen a legvégső kényszerüség pillanatában menekült ki az égő palotából; a füstbe majdnem belefuladván.

Bizottmány alakult segélyezés végett. Tetemes összegek iratták alá. Az összes követségek segélyben részesitik nemzetbelieiket, A „Levant-Herald“, mely ezen közleményt a rendőrségtől kapta, 7000-re teszi az elpusztult házak számát.

Közgazdaszat.

(E.) Debreczen, jun. 9. Piaczunkra a behozatal felettébb csekély, pár szekér kenyeren kivül, a mi kapós volt, alig hoztak egyebet.

Időjárásunk a legkedvezőbb, mindenféle növényzetre jótékony hatásu, meleg esőből mára gazdag rész jutott, reggel bőven megeredt s tartósan esett, ugy, hogy utczáink több helyein tavakat képezett. A jövő hét nagy munkáltatásnak néz elé, főleg a másod izbeni kapáltatás; a széna jó reményt igér, a munkások bére bizhetően emelkedni fog. Az áruczikkek árai változatlanok.

Árverési hirdetmény.

A Medgyesi örökösöket illető péterfiautczai 952. sz. a. ***ház és földje,*** f. évi ***junius 15***-én d. u. ***3*** órakor a hely szinén nyilvános árverésen el fog adatni. A feltételek alulirott t.széki tanácsosnál addig is megtekinthetők

Kelt Debreczenben, jun. 4. 1870.

Balkányi Sz. Lajos,
tvszéki tanácsos.

256. 1—3

Bécsi tőzsde, jun. 9. Cs. arany 5. 76. ezüst 119.25

Felelős szerk. s kiadótulajd. **Oláh Károly.**
Szerkesztőtárs: **Borostyáni Nándor.**

HIRDETÉSEK.

Alulirott mint helybeli

szobafestő

ajánlja magát a n. é. közönség pártfogásába. Vállal mindennemü ***szoba- és olajfestéseket***, izlés szerint felelősség mellett legillendőbb árért, hiven és pontosan elkésziteni. 233. 3—3

Nagy Bálint,
szoba- és olajfestő.

Lakásom: Nagyczegléd-utcza 60. sz.
Debreczenben.

Helyváltoztatás.

Van szerencsém a t. cz. közönséget értesiteni, hogy

kőrajz és műnyomdámat

az eddigi Teleki-utczai helyiségről jun. 7-től kezdve főpiacz 1828. sz.

Dragota-féle házhoz
tettem át.

A t. cz. közönség további becses pártfogását kérve, vagyok teljes tisztelettel

235. 2—3 **Kleinfeller Károly.**

Okszerü utasitás
az ujonan kipróbált angol óriás takarmányrépa mivelésre!

Erre legalkalmasabb a jó erős közép-porhanyó föld, kivált az oly talaj, melyben jó rozst, zöld takarmányt, jókori krumplit, árpát és lent elég biztossággal lehet termeszteni. Erős agyag- és keményföld a répának nem alkalmas, mivel az ilyen földben a gumókifejlődés nehezen indul. Miután ezen répa termesztésére alkalmas föld választatott ki, az középmélyen jól megszántatik, boronával elegyengettetik, s azután a mag jó vékonyan elvettetik. Ezt az által éri el az ember, hogy 1 font maggal mintegy 4 mércze friss homokot (nem futó sivár homokot) jól összevegyit, s ezzel veti be a földet. Mivel a harmat igen jótékonyan hat a vetésre, legjobb, ha az ember este naplemente után teszi a vetést, s reggel napfeljötte előtt azt, könnyedén, mintegy fél- vagy $^{3}/_{4}$ hüvelyknyi mélyen elboronálja, ami könnyü borona, vagy tövisbokor segélyével megtörténhetik.

Mihelyt a mag kikél, ami ezen mód alapján nem késik sokáig, meg kell nézni a répákat, hogy nincsenek-e sürün, s ha ez az eset, meg kell ritkitni, ugy, hogy **minden négyszög lábon egy palánt maradjon**; mert a vastag sor nem ér semmit, s könnyen bekövetkezhetik, hogy ahelyett, hogy a gumók kiképződnének, a palántok hirtelen magasra nőnek, s azt hinné az ember, hogy repczét vetett.

A répa 14 hét alatt tökéletesen megnő, és a jókor termeltek télkezdetéig elfogyasztandók, a később termeltek téli szüségre megtartandók, mivel az utóbbiak egész tavaszig is megtartják táperejöket és állandóságukat.

Ezen répa, jelen utasitás szigoru megtartása mellett **minden, eddig ismert, takarmányrépák közt** legszebb és leghasznosabb; terjedelmét illetőleg 1—3 lábig megnő, és **5**, sőt **10—15 font** sulyra is vergődnek, minden különös előkészités nélkül, mert ezt sem kapálni, sem töltögetni nem kell, mivel csak gyökere nő a földben, a répa azonban mint a káposztafő a föld felett terül el. Ezen répa husa homályos sárga, külseje cseresznye-barna, nagy nedvgazdag levelekkel. Előnyösen termelhetni e répát még akkor is, midőn az első jókori termést már leszedte, például zöldtakarmány, tavaszi káposzta, repcze, len és rozs után. Ha rozstarlóba történik a vetés, és pedig augusztusig, egész határozottsággal nagy termést várhat és sok száz mérőt termelhet.

A kisérlet bebizonyitandja, hogy e répamivelés tizszerte jobb, mint a fehér- vagy tehén-répatermelés; mivel ezen répa-abrak után a tej és vaj finom izt nyer, mely kedvező eset a másik kettőnél elő nem fordul, s a fehérrépánál is csak fáradtság után vihető ki. E répa mint hizlaló-takarmány is első helyet foglal el. — Egy font mag a nagyobb fajtából 4 frt. — 2 magd. holdra elég. — Középfajtából egy font 2 frt; $^{1}/_{4}$ fonton alul nem adatik. A vetés jó sikereért csak ***augusztus 1-ig*** adok el magot.

Bérmentesitett megbizások az első postával elküldetnek, s a hol az összeg nincs mellékelve, postai utalványnyal pótolható. 220. 4—

Bieck Ferdinánd in Schwedt a. d. Oder.

KACSÓ FERENCZ
üzletében

mindenféle lenkenczében (firneis) törött

kész festékek,

valamint

gazdasági s kerti veteménymagvak,
ugy füszer áruk

jutányos áron jótállás mellett kaphatók

100. 16— ***Czegledutczán***
a Takarékpénztár háza alatt.

CEMENT
kőtáblákat

templomok, gyüléstermek, előcsarnokok, folyosók, fürdőszobák talajozására ajáln **Geréby és Hannig.**

214. 4—

Debreczen. 1870. Nyomatott a város könyvnyomdájában.